

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Pavly Augustinové a soudců JUDr. Hany Navrátilové a JUDr. Radka Hartmanna odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] [příjmení], [datum narození], řízení vedeno proti uprchlému, [příjmení] [příjmení] [příjmení], [datum narození], [příjmení] [příjmení] [jméno], [datum narození], Dobromira Strandzhalieva, [datum narození], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2011, č. j. 47 T 12/2010 -1333, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b, d tr. řádu zrušu je a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje takto:

Obžalovaní

1. [jméno] [příjmení] [jméno],

[datum narození] v Bulharsku, občan Bulharska, trvale bytem [adresa], byt [číslo] okr. [jméno] - Ihtiman, v současné době neznámého pobytu, řízení je vedeno proti uprchlému,

2. [příjmení] [příjmení] [příjmení],

[datum narození] v [jméno] v Bulharsku, občan Bulharska, trvale bytem Vitinja 2B [jméno], podnikatel v potravinářském oboru, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 4 – [příjmení],

3. [příjmení] [příjmení] [příjmení],

[datum narození] v Devnya v Bulharsku, občan Bulharska, trvale bytem Pleven-Storgozia 74A, provozovatel zastavárny, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 4 – [příjmení],

4. [anonymizována dvě slova],

[datum narození] v Plevni v Bulharsku, občan Bulharska, trv. bytem [adresa], podnikatel v oboru informačních a telekomunikačních technologií, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 4 – [příjmení],

jsou vinni, že:

I. obžalovaní [příjmení] [příjmení] [jméno], Dobromir Strandzhaliev, [jméno] [příjmení] [jméno] společně:

po předchozí dohodě ještě s dalšími zatím neztotožněnými osobami dne [datum] cca v 10:57 hodin v [obec a číslo], [ulice a číslo], obžalovaný [příjmení] společně s obžalovaným [příjmení] nainstalovali do prostoru uživatelské části bankomatu [právnícká osoba], č. S1AS1057 skryté nelegální skimmovací zařízení za účelem získání dat z magnetických proužků platebních karet použitých osobami, jež využijí služeb tohoto bankomatu, a poté, co byla data načtena čtecím zařízením skimmovacího zařízení a současně byla prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení zjištěna i ochranná hesla použitých platebních karet v bankomatu, tzv. [příjmení] kódy, zadávané klienty na klávesnici bankomatu, téhož dne ve 13:02 hodin obžalovaný [příjmení] společně s obžalovaným [příjmení] skimmovací zařízení deinstalovali, načež obžalovaní z takto nelegálně získaných dat předali předem dohodnutým způsobem, který zatím nebyl přesně objasněn, data nejméně ke dvěma platebním kartám vydaným [právnícká osoba], [IČO], a to kartám [číslo] držitel Ximena del [jméno] [příjmení] [jméno], [datum narození], a [číslo] držitel Jerome [obec], [datum narození], dalším neztotožněným osobám, které s využitím těchto dat zhotovily padělky platebních karet a tyto padělky krátce poté použily celkem ke 23 hotovostním výběrům v [příjmení] [jméno], USA, a to konkrétně:

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 20:4 5:02 hodin k výběru hotovosti ve výši 11589,22 Kč v bankomatu č. INVD0034, [příjmení] of America, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 20:4 5:29 hodin k výběru hotovosti ve výši 3901,51 Kč v bankomatu č. INVD0034, [příjmení] of America, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 20:4 6:02 hodin k výběru hotovosti ve výši 3901,51 Kč v bankomatu č. INVD0034, [příjmení] of America, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 02: 18:28 hodin k výběru hotovosti ve výši 9692,19 Kč v bankomatu [číslo] CITIBAN0088382, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 02: 19:09 hodin k výběru hotovosti ve výši 9692,19 Kč v bankomatu [číslo] CITIBAN0088382, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 00: 03:26 hodin k výběru hotovosti ve výši 9785,16 Kč v bankomatu [číslo] CITIBAN0088382, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 00: 03:59 hodin k výběru hotovosti ve výši 9785,16 Kč v bankomatu [číslo] CITIBAN0088382, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] ve 00: 04:37 hodin k výběru hotovosti ve výši 3949,08 Kč v bankomatu [číslo] CITIBAN0088382, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 0:30 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 1:08 hodin k výběru hotovosti ve výši 7693,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 1:46 hodin k výběru hotovosti ve výši 7693,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 2:21 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 2:56 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 3:29 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 4:04 hodin k výběru hotovosti ve výši 7693,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:3 4:41 hodin k výběru hotovosti ve výši 7693,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17:35 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu [číslo] INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 05:20 hodin k výběru hotovosti ve výši 15329,27 Kč v bankomatu [číslo] E TROPIC AV, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 05:44 hodin k výběru hotovosti ve výši 9602,27 Kč v bankomatu [číslo] E TROPIC AV, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 14:57 hodin k výběru hotovosti ve výši 11511,27 Kč v bankomatu č. INVD5605, *PECOS BRANCH, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 15:23 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu č. INVD5605, *PECOS BRANCH, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 06: 09:04 hodin k výběru hotovosti ve výši 11511,27 Kč v bankomatu [číslo], SPRING/VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
 - dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 06: 09:22 hodin k výběru hotovosti ve výši 3875,27 Kč v bankomatu [číslo], SPRING/VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
- a tímto jednáním způsobili společnosti [právníká osoba], se sídlem [adresa], [IČO], škodu v celkové výši 89.213,88 Kč a pokusili se jí způsobit další škodu ve výši 78 936,19 Kč,

II. obž. [příjmení] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení] [jméno] společně

1/ po předchozí dohodě dne [datum] v době od 15:31 hodin do 17:09 hodin v [obec a číslo], na Malostranském náměstí [číslo] nainstalovali, provozovali a následně i deinstalovali v prostoru uživatelské části bankomatu [právnícká osoba], č. S1AS1057, skryté nelegální skimmovací zařízení za účelem získání dat z magnetických proužků platebních karet použitých osobami, jež v rozhodnou dobu využily služeb tohoto bankomatu, přičemž údaje byly načteny čtecím zařízením skimmovacího zařízení a prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení byla současně zjištěna i ochranná hesla použitých platebních karet v bankomatu, tzv. [příjmení] kódy, zadávané prostřednictvím klávesnice bankomatu, a uvedeného jednání, tedy instalace skimmovacího zařízení, se oba obžalovaní dopustili s předem pojatým úmyslem společným jednáním ještě s dalšími zatím neztotožněnými osobami využít nelegálně získaná chráněná data o platebních kartách k výrobě padělků platebních karet, které poté budou použity k neoprávněným výběrům finanční hotovosti prostřednictvím bankomatů nacházejících se mimo území České republiky,

2/po předchozí dohodě s dalšími doposud neztotožněnými osobami dne [datum] v době od 17:47 hodin do 19:13 hodin v [obec a číslo], na Malostranském náměstí [číslo] nainstalovali, provozovali a následně deinstalovali v prostoru uživatelské části bankomatu [právnícká osoba], č. S1AS1057, skryté nelegální skimmovací zařízení odečítající data z magnetických proužků platebních karet zákazníků využívajících služeb tohoto bankomatu, přičemž údaje byly načteny čtecím zařízením skimmovacího zařízení a současně byla prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení zjištěna i ochranná hesla použitých platebních karet v bankomatu, tzv. [příjmení] kódy, zadávané prostřednictvím klávesnice bankomatu, a následně takto nelegálně získaná data k platební kartě [číslo] držitelky [jméno] [příjmení], [datum narození], vydané [právnícká osoba], [IČO], předali předem dohodnutým způsobem, který zatím nebyl přesně objasněn, dalším neztotožněným osobám, které s využitím těchto dat zhotovily padělek platební karty a ten použily ke dvěma výběrům hotovosti v [příjmení] [jméno], USA, a to:

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 17: 29:48 hodin k výběru hotovosti ve výši 7693,27 Kč v bankomatu č. INVD0034, *SPRING VALLEY, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 06:22 hodin k výběru hotovosti ve výši 9602,27 Kč v bankomatu [číslo] E TROPIC AV, [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,

a společnosti [právnícká osoba], [adresa], [IČO], se tímto jednáním pokusili způsobit škodu ve výši 17.295,54 Kč,

3/ po předchozí dohodě dne [datum] v době od 16:43 do 19:45 hod v [obec a číslo], na Malostranském náměstí [číslo] nainstalovali, provozovali a následně i deinstalovali skryté nelegální skimmovací zařízení v prostoru uživatelské části bankomatu [právnícká osoba], č. S1AS1057, za účelem získání dat z magnetických proužků platebních karet použitých osobami, jež využily služeb tohoto bankomatu, přičemž údaje byly načteny čtecím zařízením skimmovacího zařízení a současně byla prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení zjištěna i ochranná hesla použitých platebních karet v bankomatu, tzv. [příjmení] kódy, zadávané prostřednictvím klávesnice bankomatu, a uvedeného jednání, tedy instalace skimmovacího zařízení, se oba obžalovaní dopustili s předem pojatým úmyslem společným jednáním ještě s dalšími zatím neztotožněnými osobami využít nelegálně získaná chráněná data o platebních kartách k výrobě padělků platebních karet, které poté budou použity k neoprávněným výběrům finanční hotovosti prostřednictvím bankomatů nacházejících se mimo území České republiky,

III. obž. [příjmení] [příjmení] [příjmení] a obž. [příjmení] [jméno] společně:

po předchozí dohodě s dalšími doposud neztotožněnými osobami dne [datum] v 18.39 hodin společně v [obec a číslo], [ulice a číslo], budova Trianon, nainstalovali do prostoru uživatelské části bankomatu [právníká osoba], [číslo] typové číslo NCR [číslo], skryté nelegální skimmovací zařízení za účelem získání dat z magnetických proužků platebních karet použitých osobami, jež využijí služeb tohoto bankomatu, a společně téhož dne v 21. 14 hodin toto zařízení deinstalovali, čímž nelegálně získali data z platebních karet různých vydavatelů, jež byla načtena čtecím zařízením skimmovacího zařízení, včetně ochranných hesel použitých platebních karet, tzv. [příjmení] kódů, zadávaných oprávněnými držiteli karty prostřednictvím klávesnice bankomatu, která byla současně zjištěna pomocí vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení, načtež data nejméně k níže uvedeným platebním kartám vydaným [právníká osoba], [IČO],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [jméno] [jméno], [datum narození],

[číslo] držitel [příjmení] [jméno], [datum narození],

předali předem dohodnutým způsobem, který zatím nebyl přesně objasněn, dalším neztotožněným osobám, které pomocí těchto dat zhotovily padělky platebních karet a následně tyto padělky použily k celkem 55 výběrům hotovosti v Austrálii, a to konkrétně:

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 12:47 hodin k výběru hotovosti ve výši 8808.29 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Coburg B v Austrálii, obchodník COBURG B VIC [číslo], majitele [příjmení] [příjmení] of Australia, P.O.Box [číslo], [číslo] Parramatta, NSW, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 28:15 hodin k výběru hotovosti ve výši 8864.03 Kč v bankomatu [číslo] ve městě KEW B v Austrálii, obchodník KEW B VIC [číslo], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 14:15 hodin k výběru hotovosti ve výši 8808.29 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Coburg A v Austrálii, obchodník Coburg A VIC [číslo], majitele [příjmení] [příjmení] of Australia, P.O.Box [číslo], [číslo] Parramatta, NSW, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 14:31 hodin k výběru hotovosti ve výši 1761.66 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Coburg A v Austrálii, obchodník Coburg A VIC [číslo], majitele [příjmení] [příjmení] of Australia, P.O.Box [číslo], [číslo] Parramatta, NSW, výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 15:00 hodin k výběru hotovosti ve výši 3523.32 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Coburg A v Austrálii, obchodník Coburg A VIC [číslo], majitele [příjmení] [příjmení] of Australia, P.O.Box [číslo], [číslo] Parramatta, NSW, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 15:17 hodin k výběru hotovosti ve výši 1761.66 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Coburg A v Austrálii, obchodník Coburg A VIC [číslo], majitele [příjmení] [příjmení] of Australia, P.O.Box [číslo], [číslo] Parramatta, NSW, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 09:18 hodin k výběru hotovosti ve výši 8864.03 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 3B55, [příjmení] - 249 Lygon ST, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 09:27 hodin k výběru hotovosti ve výši 7091.22 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 3B55, [příjmení] - 249 Lygon ST, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 09:33 hodin k výběru hotovosti ve výši 3545.61 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 3B55, [příjmení] - 249 Lygon ST, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 5:45 hodin k výběru hotovosti ve výši 1063.68 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 0 1:46 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772.81 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 0 1:46 hodin k výběru hotovosti ve výši 1063.68 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [jméno], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 0 1:46 hodin k výběru hotovosti ve výši 354.56 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [jméno], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 17:35 hodin k výběru hotovosti ve výši 1784.70 Kč v bankomatu [číslo] v Richmondu v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Richmong Voda VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 11:55 hodin k výběru hotovosti ve výši 8808,29 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Coburg B v Austrálii, obchodník Coburg B VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 24:35 hodin k výběru hotovosti ve výši 8864,03 Kč v bankomatu [číslo] v Kew B v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Kew B VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 25:00 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772,81 Kč v bankomatu [číslo] v Kew B v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Kew B VIC [číslo], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 25:35 hodin k výběru hotovosti ve výši 3545,61 Kč v bankomatu [číslo] v Kew B v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Kew B VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 25:57 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772,81 Kč v bankomatu [číslo] v Kew B v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Kew B VIC [číslo], výběr byl povolen,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 3:16 hodin k výběru hotovosti ve výši 1418,24 Kč v bankomatu [číslo] v [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 3:48 hodin k výběru hotovosti ve výši 1063,68 Kč v bankomatu [číslo] v [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 3:59 hodin k výběru hotovosti ve výši 709,12 Kč v bankomatu [číslo] v [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 4:06 hodin k výběru hotovosti ve výši 354,56 Kč v bankomatu [číslo] v [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 07:33 hodin k výběru hotovosti ve výši 8808.29 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 08:10 hodin k výběru hotovosti ve výši 17616.58 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 08:18 hodin k výběru hotovosti ve výši 14093.26 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 08:27 hodin k výběru hotovosti ve výši 10569.95 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 09:07 hodin k výběru hotovosti ve výši 2642.49 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 09:13 hodin k výběru hotovosti ve výši 1761.66 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 09:19 hodin k výběru hotovosti ve výši 880.83 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 09:59 hodin k výběru hotovosti ve výši 17728,06 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 3B55, [příjmení] - 249 Lygon St., výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 10:07 hodin k výběru hotovosti ve výši 8864,03 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 3B55, [příjmení] - 249 Lygon St., výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 00: 10:15 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772,81 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 3B55, [příjmení] - 249 Lygon St., výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 29:21 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772,81 Kč v bankomatu [číslo] ve městě Kew B v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Kew B VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 5:02 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772,81 Kč v bankomatu [číslo] v [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 5:13 hodin k výběru hotovosti ve výši 886,40 Kč v bankomatu [číslo] v [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 28:48 hodin k výběru hotovosti ve výši 8864,03 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA-ATM, Kew B VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 12:22 hodin k výběru hotovosti ve výši 8710 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Coburg B, VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 26:29 hodin k výběru hotovosti ve výši 8710 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Kew B, VIC [číslo], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 27:33 hodin k výběru hotovosti ve výši 8710 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Kew B, VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 27:39 hodin k výběru hotovosti ve výši 6968 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Kew B, VIC [číslo], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 27:42 hodin k výběru hotovosti ve výši 5226 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Kew B, VIC [číslo], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 1:58 hodin k výběru hotovosti ve výši 1045,20 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl povolen,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 2:30 hodin k výběru hotovosti ve výši 1045,20 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 2:45 hodin k výběru hotovosti ve výši 348,40 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník [příjmení] [příjmení], [příjmení] [jméno] 662 [příjmení] [příjmení], výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 07:04 hodin k výběru hotovosti ve výši 8710 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník 456 Sydney RD, město Cobourg, výběr byl zamítnut,
- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 23:17 hodin k výběru hotovosti ve výši 1742 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník NAB, 185 [příjmení] [příjmení], Kew, Austrálie, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01: 23:28 hodin k výběru hotovosti ve výši 1742 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník NAB, 185 [příjmení] [příjmení], Kew, Austrálie, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:3 9:22 hodin k výběru hotovosti ve výši 8864,03 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník CBA-ATM, [příjmení] [jméno] [příjmení] [číslo], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:3 9:50 hodin k výběru hotovosti ve výši 3545,61 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník CBA-ATM, [příjmení] [jméno] [příjmení] [číslo], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 0:21 hodin k výběru hotovosti ve výši 2659,21 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník CBA-ATM, [příjmení] [jméno] [příjmení] [číslo], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 01:4 0:49 hodin k výběru hotovosti ve výši 1772,81 Kč v bankomatu [číslo] ve městě [příjmení] [jméno] v Austrálii, obchodník CBA-ATM, [příjmení] [jméno] [příjmení] [číslo], výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 09:46 hodin k výběru hotovosti ve výši 17616.58 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník Coburg [číslo] Sydney RD, majitele National [příjmení] [příjmení] [jméno], Level 6, 120 [příjmení] [příjmení], [číslo] Melbourne, [jméno], Austrálie, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 13:10 hodin k výběru hotovosti ve výši 8710 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Coburg B, VIC [číslo], dosud neztotožněného majitele, výběr byl zamítnut,

- dne [datum] byl použit padělek pl. karty [číslo] v 23: 13:30 hodin k výběru hotovosti ve výši 3484 Kč v bankomatu [číslo] v Austrálii, obchodník CBA ATM Coburg B, VIC [číslo], dosud neztotožněného majitele, výběr byl zamítnut,

a společnosti [právníká osoba], tímto jednáním způsobili škodu v celkové výši 43.389 Kč, a pokusili se způsobit další škodu v celkové výši 241.630.74 Kč,

IV. obž. [příjmení] [příjmení] [příjmení] a obž. [příjmení] [příjmení] [jméno] společně:

1/ po předchozí dohodě dne [datum] v 16:47 hodin v [obec a číslo], na Malostranském náměstí [číslo] za účelem nelegálního získání dat z magnetických proužků platebních karet společně nainstalovali v prostoru uživatelské části bankomatu [právníká osoba], č. S1AS1057, skryté nelegální skimmovací zařízení, které následně v 19:07 hodin obžalovaný [příjmení] deinstaloval, s předem pojatým úmyslem společným jednáním s dalšími zatím neztotožněnými osobami zneužít data napadených platebních karet, která byla načtena čtecím zařízením skimmovacího zařízení a ke kterým byla současně prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení zjištěna i ochranná hesla platebních karet, tzv. [příjmení] kódy, zadávané prostřednictvím klávesnice bankomatu, k výrobě padělků platebních karet, které by poté použili k neoprávněným výběrům finanční hotovosti prostřednictvím bankomatů nacházejících se mimo území České republiky,

2/ po předchozí dohodě dne [datum] v době od 17:47 hod. do 21:20 hodin v [obec a číslo] na Malostranském náměstí [číslo] nainstalovali, provozovali a následně i deinstalovali skryté nelegální skimmovací zařízení v prostoru uživatelské části bankomatu [právníká osoba], č. S1AS1057, za účelem získání dat z magnetických proužků platebních karet použitých osobami, jež využily služeb tohoto bankomatu, přičemž údaje byly načteny čtecím zařízením skimmovacího zařízení a současně byla prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení zjištěna i ochranná hesla použitých platebních karet v bankomatu,

tzv. [příjmení] kódy, zadávané prostřednictvím klávesnice bankomatu, a uvedeného jednání, tedy instalace skimmovacího zařízení, se oba obžalovaní dopustili s předem pojatým záměrem společným jednáním s dalšími doposud neztotožněnými osobami využít získaná chráněná data o platebních kartách pro výrobu padělků platebních karet, se kterými by následně byly provedeny prostřednictvím bankomatů neoprávněné výběry finanční hotovosti z bankovních účtů oprávněných držitelů platebních karet,

3/ po předchozí dohodě dne [datum] v době kolem 15:00 hod v [obec a číslo], na Malostranském náměstí [číslo] nainstalovali a provozovali skryté nelegální skimmovací zařízení na bankomatu [právnícká osoba], č. S1AS1057, za účelem získání dat z magnetických proužků platebních karet použitých osobami, jež využily služeb tohoto bankomatu, přičemž údaje byly načteny čtecím zařízením skimmovacího zařízení a současně byla prostřednictvím vestavěné kamery tvořící součást skimmovacího zařízení zjištěna i ochranná hesla použitých platebních karet v bankomatu, tzv. [příjmení] kódy, zadávané prostřednictvím klávesnice bankomatu, a uvedeného jednání, tedy instalace skimmovacího zařízení, se oba obžalovaní dopustili s předem pojatým záměrem společným jednáním s dalšími doposud neztotožněnými osobami využít nelegálně získaná chráněná data o platebních kartách pro výrobu padělků platebních karet, které by následně byly použity k výběrům finanční hotovosti prostřednictvím bankomatů mimo území České republiky, což se jim nezdařilo, protože krátce poté, v 15:20 hodin téhož dne, byli zadrženi Policií ČR na místě činu a policisté deinstalovali skimmovací zařízení,

tedy:

obžalovaný [jméno] [příjmení] [jméno]

jednak v bodech I. a II. 2 si opatřil padělaný platební prostředek, použil jej jako pravý a čin spáchal ve značném rozsahu, v bodech II. 1 a 3 se v úmyslu spáchat trestný čin dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že si opatří padělaný platební prostředek, použije ho jako pravý a čin spáchá ve značném rozsahu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak v bodech I. a II. 2 ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že někoho uvedl v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, dílem v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatí tím, že někoho uvede v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný [příjmení] [příjmení] [příjmení]

jednak v bodech III. si opatřil padělaný platební prostředek, použil jej jako pravý a čin spáchal ve značném rozsahu, v bodech IV. 1 až 3 se v úmyslu spáchat trestný čin dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že si opatří padělaný platební prostředek, použije ho jako pravý a čin spáchá ve značném rozsahu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak v bodě III. ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že někoho uvedl v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, dílem v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatí tím, že někoho uvede v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný [příjmení] [příjmení] [jméno]

jednak v bodech I. a II. 2 si opatřil padělaný platební prostředek, použil jej jako pravý a čin spáchal ve značném rozsahu, a v bodech II. 1 a 3 a IV. 1 až 3 se v úmyslu spáchat trestný čin dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že si opatří padělaný

platební prostředek, použije ho jako pravý a čin spáchá ve značném rozsahu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak v bodech I. a II. 2 ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že někoho uvedl v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, dílem v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatí tím, že někoho uvede v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný [příjmení] [jméno]

jednak v bodech I. a III. si opatřil padělaný platební prostředek, použil jej jako pravý a čin spáchal ve značném rozsahu,

jednak v bodech I. a III. ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že někoho uvedl v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, dílem v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, že ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatí tím, že někoho uvede v omyl a způsobil takovým činem větší škodu, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaný [jméno] [příjmení] [jméno]

v bodech I. a II. zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, dílem v bodech II. 1 a 3 ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodech I. a II. 2 přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [příjmení] [příjmení]

v bodech III. a IV. zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, dílem v bodech IV. 1 až 3 ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak v bodě III. přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [příjmení] [jméno]

v bodech I., II. a IV. zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, dílem v bodech II. 1 a 3 a IV. 1 až 3 ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak v bodech I. a II. 2 přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [jméno]

v bodech I. a III. zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku,

v bodech I. a III. přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzují se

všichni obžalovaní shodně

podle § 234 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na šest (6) let a šest (6) měsíců, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazují do věznice s ostrahou,

a podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku k trestu vyhoštění na dobu neurčitou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [jméno] [příjmení] [jméno], [příjmení] [příjmení] [jméno] a [anonymizována dvě slova] povinni zaplatit rukou společnou a nerozdílnou [číslo] [právnícká osoba], se sídlem [adresa], [IČO], jako náhradu za způsobenou škodu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [příjmení] [příjmení] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] povinni zaplatit rukou společnou a nerozdílnou [číslo] [právnícká osoba], se sídlem [adresa], [IČO], jako náhradu za způsobenou škodu.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [právnícká osoba], se sídlem v [obec a číslo], Na Příkopě 33, odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se zabírají věci:

- zařízení ke čtení karet Temium
- 3 ks USB kabel černé barvy, 1 ks USB kabel stříbrné barvy, 1ks USB kabel bílé barvy
- Notebook INTEL ATOM N270, EFJ [číslo] + baterie + napájecí kabel
- čtečka magnetických proužků platebních karet
- lišta s mikrokamerou.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2011, č. j. 47 T 12/2010 -1333, byli obžalovaní [jméno] [příjmení] [jméno], [příjmení] [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] [jméno] shodně uznáni vinnými ze zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3, 4 písm. b), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný [příjmení] [jméno] byl uznán vinným zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3, 4 písm. b), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Za to byli všichni čtyři jmenovaní obžalovaní odsouzeni ke stejnému trestu. Byl jim podle § 234 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody na devět let, pro jehož výkon byli podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou. Vedle tohoto trestu byl všem obžalovaným podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou.

Na výrok o vině navázal Městský soud v Praze dalšími výroky. Jednak Městský soud v Praze rozhodl o nároku poškozených bank a podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázal obžalované [příjmení], [anonymizováno] a [anonymizováno] k zaplacení [číslo] [právnícká osoba], a obžalované [příjmení] a [anonymizováno] k zaplacení [číslo] [právnícká osoba], a podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal [právnícká osoba], se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Jednak Městský soud v Praze podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku rozhodl o zabránění věcí, které byly v průběhu trestního stíhání zajištěny u obžalovaných nebo ve vozidle jimi používaném, u kterých se nepodařilo prokázat, kdo je jejich vlastníkem, a které obžalovaní použili ke spáchání trestné činnosti.

Ohledně skutkových zjištění Městského soudu v Praze Vrchní soud v [obec] pro stručnost odkazuje na výrokovou část tohoto rozsudku, jelikož, jak bude níže vysvětleno, převzal do svého

rozhodnutí skutková zjištění soudu prvního stupně bez zásadních obsahových změn, pouze gramaticky a slohově upravil popis jednotlivých útoků.

Citovaný rozsudek napadli v zákonné lhůtě odvoláním všichni obžalovaní, odvolání směřovali do všech výroků rozsudku.

Za obžalovaného [jméno] [příjmení] [příjmení], jenž je od samého počátku stíhán jako uprchlý, podal odvolání obhájce JUDr. [jméno] [příjmení]. Soudu prvního stupně vytknul, že se na tuto věc zaměřil jako na exemplární příklad, což vyústilo v neobjektivní hodnocení provedených důkazů v neprospěch obžalovaných. Jako příklad obhájce uvedl způsob, jakým soud prvního stupně nakládal přes protesty obhajoby s úředními záznamy, které nemohou být objektivními důkazy, protože pouze vyjadřují spekulativní názory policejních orgánů. Stejnou argumentaci obhájce vztáhl i k policejnímu hodnocení výpisů o uskutečněném telekomunikačním styku mezi obžalovanými. Dále obhájce poukázal na skutečnost, že soud prvního stupně i přes závěr soudní znalkyně z oboru antropologie, že nelze jednoznačně podle pořízených obrazových záznamů z bankomatů a kamer usuzovat na to, že osoby tam zachycené jsou totožné s osobami obžalovaných, uzavřel, že právě tyto důkazy obžalované ze spáchání činu jednoznačně usvědčují. V souvislosti s pořízenými videozáznamy obhájce upozornil jednak na to, že jsou nezřetelné a pouze zachycují pohyb osob před bankomatem, a jednak na nestandardní postup předsedkyně senátu, která provedením tohoto důkazu pověřila policistku přítomnou v jednací síni, která poté usedla na místo jednoho z přísedících. Obhájce v tom spatřoval porušení procesních práv obžalovaných. V další části odvolání se obhájce zabýval právním posouzením skutku, konkrétně závěrem soudu prvního stupně o tom, že obžalovaní trestné činy spáchali jako členové organizované skupiny. Obhájce poukázal na právní teorii, která jednoznačně vymezila znaky organizované skupiny (počet osob, rozdělení úloh, organizovaná struktura, řídicí prvek) a zdůraznil, že provedeným dokazováním nebyl žádný z těchto znaků prokázán a navíc postup Policie ČR v přípravném řízení svědčí o tom, že trestní stíhání [jméno] [příjmení] [příjmení] jako uprchlého bylo zahájeno účelově jen z toho důvodu, aby mohl obstát závěr o organizované skupině pachatelů. Skutečnost, že obžalovaní se v České republice pohybovali na stejných místech a přespávali ve stejném hotelu, sama o sobě nemůže odůvodnit závěr, že zde také společně páchali trestnou činnost. Obhájce vyknuł orgánům činným v přípravném řízení a potažmo i soudu prvního stupně, že vydaly příkaz k zatčení [jméno] [příjmení] [příjmení] a vedly proti němu řízení jako proti uprchlému, ačkoli nedisponují žádným přesvědčivým důkazem o jeho vině.

Vrchnímu soudu v Praze obhájce uprchlého [jméno] [příjmení] [příjmení] navrhl, aby napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu zrušil a dále postupoval podle § 259 tr. řádu.

Za obžalovaného [příjmení] [příjmení] [příjmení] odvolání odůvodnil obhájce JUDr. [jméno] [příjmení] zastoupený v substituci JUDr. [jméno] [příjmení] a to postupně dvěma písemně zpracovanými podáními. V prvním podání datovaném dne [datum] odvolatel napadenému rozsudku stručně vytknul nesprávnost skutkových zjištění, nepřiměřeně přísný trest a chybný výrok o náhradě škody, a podrobněji se zaměřil na postup soudu prvního stupně při vyhlášení napadeného rozsudku a jeho následnou neochotu vydat opravné usnesení tak, aby vyhlášený rozsudek byl ve shodě s jeho písemným vyhotovením, a vyhověl námitkám obhajoby vzneseným vůči protokolu pořízenému o zvukovém záznamu hlavního líčení. V návaznosti na uplatněné námitky vůči postupu soudu prvního stupně a s poukazem na obsah dopisu předsedkyně senátu, kterým reagovala na žádost obhajoby o opravu protokolu, a na skutečnost, že v napadeném rozsudku není žádná zmínka o polehčující okolnosti podle § 41 písm. o) tr. zákoníku, ač její existence je nesporná, současně odvolatel vznesl námitku podjatosti vůči senátu, který ve věci rozhodoval.

Druhé podání datované dnem [datum] bylo doručeno přímo Vrchnímu soudu v Praze a odvolatel v něm s ohledem na skutečnost, že ve věci bylo nařízeno veřejné zasedání a odvolací soud zřejmě neakceptoval jeho námitku vůči nesouladu vyhlášeného a písemně vyhotoveného rozsudku, doplnil

další skutečnosti svědčící o podjatosti senátu soudu prvního stupně v neprospěch obžalovaných a podrobněji rozebral, v čem spatřuje nesprávnost napadeného rozsudku.

Podjatost senátu soudu prvního stupně odvolatel spatřoval vyjma dříve uvedených skutečností v tom, jakým způsobem byl proveden jeden z nosných důkazů, konkrétně videozáznamy. Odvolatel zmínil, že tento důkaz fakticky provedla policistka usazená v křesle jednoho z přísedících, která navíc záznam i ústně komentovala až do doby, kdy předsedkyně senátu vyhověla námitkám obhajoby a komentáři zamezila. Vedle toho podle odvolatele o podjatosti senátu svědčí i to, že napadený rozsudek není výsledkem jeho duševní činnosti, nýbrž soud prvního stupně v podstatě převzal do svého rozsudku text obžaloby a to i s pravopisnými chybami a překlepy. O zaujatosti soudu prvního stupně vůči odvolateli vypovídá také fakt, že v napadeném rozsudku je v jeho výrokové části uvedeno, že jeho zaměstnání nebylo zjištěno, přestože obhajoba doložila listinné důkazy o tom, že řádně podniká.

Námitky odvolatele obžalovaného [příjmení] [příjmení] [příjmení] vůči důkazům a z nich odvozeným skutkovým zjištěním lze shrnout takto. Odvolatel soudu prvního stupně vytknul, že záměrně podcenil význam znaleckého posudku z oboru antropologie a závěr o vině postavil na videozáznamech pořízených bankami, které jsou značně nekvalitní a neumožňují spolehlivý závěr o totožnosti osob instalujících nebo deinstalujících skimmovací zařízení. Navíc tyto kamerové záznamy jsou nezákonným důkazem, protože obsahují citlivé osobní údaje a banky v době jejich pořízení nebyly registrovány u Úřadu pro ochranu osobních údajů jako zpracovatelé takových dat, čímž porušily povinnost vyplývající ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a nedodržely podmínky konstatované ve stanovisku Úřadu pro ochranu osobních údajů [číslo]. Další odvolací námitka směřovala proti tomu, že soud prvního stupně vycházel jako z důkazu z policejních úředních záznamů, což je v rozporu s judikaturou, příkladem s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 To 83/94 a rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 6/2009. Obdobně soud prvního stupně nerespektoval nález pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10, který se týká možnosti použít zajištěné údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu. Další námitky odvolatel směřoval proti absenci přímých důkazů v podobě daktyloskopických stop nebo biologických stop na nelegálním skimmovacím zařízení.

K právnímu posouzení skutků v bodech III. a IV. odvolatel vznesl výhrady, že skutková věta neobsahuje všechny zákonné znaky trestných činů, kterými byl uznán vinným, a není v ní přesně popsán způsob, jakým měly být tyto trestné činy spáchány. Odvolatel zdůraznil, že žádná skutková zjištění nesvědčí o tom, že on sám by cokoli padělal nebo padělek jako pravý užil, takže jeho jednání při prokázání skutkových tvrzení obžaloby mohlo být kvalifikováno nanejvýš jako účastenství na trestné činnosti jiných pachatelů formou pomoci. Ostatně tato právní kvalifikace byla použita i při sdělení obvinění a teprve poté, co nebyli pachatelé činu ztotožněni, byla právní kvalifikace vzhledem k zásadě akcesority účastenství účelově změněna na spolupachatelství. Odvolatel se navíc ohradil vůči tomu, že z útoku pod bodem IV. 1 byl obviněn [příjmení] [příjmení] [jméno], že ho spáchal sám, ale v napadeném rozsudku je tvrzeno, že ho spáchali společně. V souvislosti s touto problematikou odvolatel v jiné části odvolání označil všechna proti němu usnesením o zahájení trestního stíhání vznesená obvinění za zmatečná a nesplňující trestním řádem na ně kladené požadavky, protože je v nich tvrzeno, že padělky platebních karet uplatnil v Austrálii, což je evidentní nesmysl.

Odvolatel dále brojil proti tomu, že ve skutkové větě není napsáno nic, co by svědčilo o tom, že aktivně jednal jako člen organizované skupiny působící ve více státech a přesto soud prvního stupně jeho jednání takto kvalifikoval. Navíc právní věta je konstruována tak, že je mu přičítán i škodlivý následek způsobený skutky, ve kterých vůbec nefiguruje.

K výroku o vině pod bodem III. odvolatel uplatnil právní námitku, že skutek není popsán tak, že odvolatel jednal společně s dalšími osobami, které padělky vyrobily a použily, takže mu nelze

přičítat k tíži tuto část jednání a skutek může být posouzen maximálně jako účastenství na trestném činu jiných osob ve formě pomoci.

K výroku pod bodem IV. odvolatel poukázal na to, že absentuje vyjádření zákonných znaků podle § 235 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku (zřejmě jde o písařskou chybu a odvolatel míní § 234 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku) a dále na to, že neproběhlo žádné jednání, které by bezprostředně směřovalo ke spáchání trestného činu ve značném rozsahu, tedy podle § 234 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (odvolatel ohledně tohoto znaku argumentuje částkou 500.000 Kč), a tudíž použitá právní kvalifikace je jen účelovou konstrukcí. Další námitka odvolatele do právního posouzení skutku pod bodem IV. směřovala vůči tomu, že byl posouzen jako pokus trestného činu, přestože maximálně mohlo jít o přípravu, protože nebylo prokázáno, že jednání tam popsané bezprostředně směřovalo k výrobě padělků platebních karet a jejich následnému použití.

V další části písemně zpracovaného doplnění odvolání obžalovaný [příjmení] [příjmení] [příjmení] zastoupen obhájcem napadl odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, které označil za nevyhovující ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu. V závěrečné části pak odvolatel rozebral uložený trest, který označil za nepřiměřeně přísný a zcela nerespektující polehčující okolnosti, kterými jsou jeho předchozí řádný život (§ 41 písm. o) tr. zákoníku) a faktická výše způsobené škody, která činila pouze 43.389 Kč (§ 41 písm. i) tr. zákoníku). Odvolatel poukázal na skutečnost, že trest, který mu byl uložen, je svou výměrou srovnatelný s trestem, který byl uložen pachateli sofistifikovaných daňových podvodů se škodu cca 480 milionů korun, a doložil své tvrzení kopií novinového článku, ve kterém je tato kauza popsána.

Vrchnímu soudu v Praze odvolatel navrhl, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání, ovšem v jiném složení senátu. Pro případ, že by odvolací soud neakceptoval jím uplatněné námitky směřující vůči výroku o vině, odvolatel zmínil svůj předchozí bezúhonný život, osobní a rodinné poměry, negativní dopad dlouhodobých trestů a apeloval na lidský přístup a zásadu humanity. Vrchnímu soudu v Praze pro případ uznání viny navrhl aplikaci ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, které umožňuje mimořádné snížení trestu odnětí svobody. V souvislosti s výkonem trestu odvolatel poukázal na to, že jeho zdravotní stav se uvalením vazby významně zhoršil, bere již řadu měsíců antidepresiva, léky na vysoký krevní tlak a utrpěným šokem náraz částečně zešedivěl a má viditelné kožní potíže. Proto by pro případ výkonu trestu měl být zařazen podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do mírnějšího typu věznice.

Za obžalované [příjmení] [příjmení] [jméno] a [anonymizována dvě slova] odvolání odůvodnil obhájce JUDr. [jméno] [příjmení]. Odvolací námitky u obou obžalovaných byly v podstatě totožné. Odvolatelé se stejnou argumentací jako obžalovaný [příjmení] [příjmení] [příjmení] namítli způsob vyhlášení napadeného rozsudku a také způsob, kterým soud prvního stupně provedl důkaz videozáznamem, a to, že jako důkaz připustil policejní úřední záznamy. Nosnou odvolací námitkou obou obžalovaných byla právní kvalifikace skutku jako trestných činů spáchaných členy organizované skupiny působící ve více státech. V obou odvoláních byl tento kvalifikační znak podrobně rozebrán s poukazem na znění § 129 tr. zákoníku, ve kterém je definován pojem organizovaná zločinecká skupina. Odvolatelé zdůraznili, že nebyl proveden žádný důkaz, který by svědčil o nějakých subordinačních vztazích mezi nimi a rozdělení rolí. Za takový důkaz nepochybně nelze mít důkaz záznamem telekomunikačního provozu, protože jednak není znám obsah uskutečněného telefonního styku a hlavně nebylo bezpečně prokázáno, zda někdo z obžalovaných a pokud ano, pak kdo konkrétně, používal telefony a [příjmení] karty, kterých se pořízený záznam týká.

Odvolatelé [příjmení] [příjmení] [jméno] a [anonymizována dvě slova] shodně uplatnili námitku i vůči adheznímu výroku. Poukázali na skutečnost, že banky jsou pojištěné pro případ vzniku škody a tudíž jim nepochybně ke dni rozhodování soudu prvního stupně byla vzniklá škoda zaplacená, takže uložení povinnosti k její náhradě obžalovaným je nedůvodné, neboť v případě splnění takové povinnosti by na straně poškozených bank vznikl neoprávněný majetkový prospěch.

Vrchnímu soudu v Praze odvolatelé závěrem navrhli, aby napadený rozsudek zrušil a vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Ve veřejném zasedání všichni obžalovaní setrvali na písemně zpracovaných odvolacích námitkách a přednesli shodný návrh na způsob rozhodnutí odvolacího soudu. Obžalovaný [příjmení] [jméno] navíc s pomocí tlumočníka ústně přednesl vlastnoručně sepsané odvolání, které krátce předtím doručil Vrchnímu soudu v Praze. Odvolací námitky byly obsahově shodné s těmi, které za něj vznesl obhájce JUDr. [jméno] [příjmení]. Nad jejich rámec obžalovaný [příjmení] [jméno] poukázal na to, že s nelegálně získanými daty k platebním kartám lze obchodovat i pomocí internetu, takže tvrzení soudu prvního stupně o tom, že všichni obžalovaní jednali jako členové předem organizované skupiny působící ve více státech, protože část dat byla použita k výrobě padělek v USA a Austrálii, nemůže obstát.

Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství intervenující ve věci ve veřejném zasedání uvedla, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a mají odporu v provedených důkazech, zejména videozáznamech zachycujících osoby přistupující k napadeným bankomatům. Státní zástupkyně odmítla jako nedůvodné námitky obžalovaných směřující proti podjatosti senátu ve vztahu ke způsobu provedení důkazů kamerových záznamů. Zdůraznila, že je na uvážení předsedy senátu, jakým technickým způsobem bude důkaz proveden. K námitce týkající se způsobu vyhlášení napadeného rozsudku státní zástupkyně uvedla, že nejde o vadu, která by měla vliv na spravedlnost procesu, protože předsedkyně senátu rozsudek vyhlásila obsahově ve shodě s jeho písemným vyhotovením, pouze při jeho přednesu zestručnila popis desítky dílčích útoků týkajících se udání padělaných platebních karet tím způsobem, že odkazovala na dříve citovaná čísla karet a další opakující se údaje, čímž obsah rozsudku nijak neměnila. Jako důvodnou shledala státní zástupkyně námitku týkající se důkazní hodnoty některých úředních záznamů, která ale byla odvolacím soudem odstraněna doplněním dokazování ve veřejném zasedání výslechy svědků – policistů, tudíž se stala bezpředmětnou. Státní zástupkyně Vrchnímu soudu v Praze navrhla akceptovat jen námitku vůči právní kvalifikaci skutku jako trestných činů spáchaných organizovanou skupinou působící ve více státech. Státní zástupkyně uvedla, že skutková zjištění ve výrokové části rozsudku skutečně neobsahují popis takového jednání obžalovaných, ze kterého by bylo možné usuzovat na vědomé jednání členů organizované skupiny, přestože provedené důkazy k takovému závěru při jejich řádném hodnocení mohly vést. Vzhledem k zákazu reformace in peius nelze popis skutku ve výroku o vině doplnit tak, aby vystihoval znaky jednání organizované skupiny, a proto státní zástupkyně Vrchnímu soudu v Praze navrhla, aby napadený rozsudek zrušil a skutek kvalifikoval pouze podle § 234 odst. 3, 4 písm. b) tr. zákoníku a § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, a adekvátně tomu změnil výrok o trestu odnětí svobody. Trest vyhoštění na dobu neurčitou shledala státní zástupkyně odůvodněným, stejně jako výroky učiněné v adhezním řízení.

Pro úplnost je na místě uvést, že veřejné zasedání proběhlo v nepřítomnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] [příjmení]. Proti němu bylo i nadále konáno řízení proti uprchlému v souladu s § 302 tr. řádu a následujícími ustanoveními trestního řádu Vrchní soud v Praze si krátce před konáním veřejného zasedání ověřil, že jmenovaný obžalovaný je stále neznámého pobytu a skrývá se. Evropský zatýkací rozkaz vydaný v této věci v přípravném řízení nebyl doposud realizován. Vyjma toho Vrchní soud v Praze ze zprávy Interpolu zjistil, že po obžalovaném [jméno] [příjmení] [příjmení] je zatím neúspěšně pátráno i v souvislosti s mezinárodním zatýkacím rozkazem vydaným k tomu příslušnými orgány USA, kde má obžalovaný [jméno] [příjmení] [jméno] evidováno poslední stále bydliště.

K veřejnému zasedání se dostavil zástupce [právníká osoba], který se k odvolání obžalovaných nijak nevyjádřil. [právníká osoba], ač řádně a včas vyrozuměn, se nedostavil.

Jelikož Vrchní soud v Praze neshledal důvod k zamítnutí či odmítnutí podaných odvolání podle ustanovení § 253 tr. řádu, přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost celého napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vynesení předcházelo, a

to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost napadených výroků.

Vrchní soud v Praze po přednesení návrhů doplnil dokazování o důkazy potřebné k rozhodnutí o odvoláních. Vrchní soud v Praze totiž shledal důvodnými námitky obhajoby vůči tomu, že soud prvního stupně vzal za důkazy o vině obžalovaných i ty úřední záznamy policistů, které svým obsahem suplují svědecké výpovědi, protože popisují jednání obžalovaných v určité době a na určitém místě. Konkrétně jde o úřední záznamy na čl. 550 a 552, v nichž je popsáno nejen to, že obžalovaní [příjmení] a [obec] byli zadrženi blízko místa činu dne [datum], nýbrž i děj zadržení předcházející. A dále úřední záznam na čl. 560 obsahující vysvětlení podané příslušníky Městské policie [obec], kteří pokutovali obžalované [příjmení] a [anonymizováno] za dopravní přestupky. K podání svědecké výpovědi proto Městský soud v Praze předvolal mjr. Bc. [jméno] [příjmení], který v postavení svědka vypověděl o tom, jak a od koho získal informace o napadení bankomatu [právnícká osoba], nacházejícího se Malostranském náměstí [číslo] proč a za jakých okolností došlo k zásahu vůči obžalovaným [příjmení] a [příjmení]. Jeho výpověď korespondovala s výpovědí svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], specialisty zákaznického servisu [právnícká osoba], který vypovídal před soudem prvního stupně a na jehož výpověď soud prvního stupně odkázal jako na důkaz svědčící o správnosti skutkových tvrzení popsanych ve výroku napadeného rozsudku. Zmíněný svědek na upozornění jednoho z klientů banky prověřil příslušný bankomat a zjistil jeho napadení pomocí skimmovacího zařízení, načež se obrátil na Policii ČR a dále s ní spolupracoval při odhalení osob, které nelegální skimmovací zařízení na bankomat opakovaně v předchozích dnech instalovaly, a osobně upozornil na oba obžalované, jejichž podobu znal z kamerového záznamu z napadeného bankomatu, ihned poté, co dne [datum] kolem 15.00 hodin viděl, že se opětovně přiblížili k předmětnému bankomatu. Právě na základě jeho upozornění byli oba obžalovaní krátce na to policisty zadrženi a na bankomatu bylo policisty nalezeno jimi nainstalované skimmovací zařízení. Výpovědi svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] tak Vrchní soud v Praze ověřil správnost závěru soudu prvního stupně o skutkových zjištěních týkajících se okolností, za kterých došlo k zatčení obžalovaných [příjmení] a [obec].

Dalším svědkem vyslechnutým ve veřejném zasedání byl svědek [jméno] [příjmení], stžm. Městské policie [obec], který uložil dne [datum] v 11. 10 hodin blokovou pokutu 1.000 Kč řidiči vozidla tov. zn. Audi spz C [číslo] HM v [obec a číslo] za vjezd do [příjmení] ulice, kterým byl podle vyplněných údajů na pokutovém bloku obžalovaný [příjmení] [jméno]. Jmenovaný svědek přesvědčivě popsal, jakým způsobem si ověřuje totožnost pachatele přestupku. Uvedl, že nevychází toliko z pachatelem udávaných údajů, nýbrž kontroluje jejich správnost podle dokladů totožnosti, a to včetně podoby na fotografií. Svědek [jméno] [příjmení] současně detailně vypověděl o okolnostech, za kterých poskytl Policii ČR díl, A“ pokutového bloku, jehož druhá část, B“ byla nalezena u obžalovaného [příjmení] poté, co byl dne [datum] zatčen. Vrchní soud v Praze výpověď tohoto svědka vyhodnotil jako naprosto věrohodnou a přesvědčivou, takže není důvod pochybovat o správnosti tvrzení soudu prvního stupně, že obžalovaný [příjmení] [jméno] se prokazatelně dne [datum] v době kolem 11. 00 hodin zdržoval na místě činu útoku pod popsaného bodem I. 1 napadeného rozsudku, a také o tom, že byl ve spojení s obžalovaným [příjmení] [příjmení] [příjmení], jehož vozidlo v rozhodné době na místě činu používal a u něhož byly pokutové bloky nalezeny. Druhého strážníka městské policie, který uložil podle pokutového bloku viz čl. 559 a 565 blokovou pokutu řidiči téhož vozidla [příjmení] [jméno] [příjmení] dne [datum] ve 14. 55 hodin v [obec a číslo], v ulici [ulice], Vrchní soud v Praze nepředvolával, protože tuto informaci nebylo potřeba blíže ověřit, jelikož obžalovaný [příjmení] [příjmení] [příjmení] není stíhán pro útok ze dne [datum] a o tom, že se v rozhodné době od 18. 4. do [datum] pohyboval v [obec] svým vozidlem, nevznikly pochybnosti.

Třetím slyšeným svědkem ve veřejném zasedání byla policistka kpt. Mgr. [jméno] [příjmení], která se podílela na vyhodnocení údajů poskytnutých telefonními operátory o uskutečněním telekomunikačním provozu na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn.

63 Nt 2743/2010, vydaného podle § 88a tr. řádu. Uvedená svědkyně popsala, jakým způsobem a proč participovala na vypracování schématu komunikace mezi obžalovanými navzájem a s dalšími osobami v USA a Austrálii, nacházejícím se na čl. 893 až 895. O správnosti vypracovaného schématu v tom směru, že je z dat mobilních operátorů zřejmé, že v rozhodné době došlo ke vzájemnému telekomunikačnímu kontaktu mezi uživateli mobilních telefonů a [příjmení] karet ve schématu uvedených, nebyly uplatněny odvolateli žádné výhrady, odvolatelé ale zpochybnili způsob, jakým zpracovatelé schématu přiřadili předmětné telefonní přístroje a [příjmení] karty jednotlivým obžalovaným. Svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] vysvětlila, že při přiřazení jednotlivých telefonních přístrojů a v nich užívaných [příjmení] karet jednotlivým obžalovaným vycházeli z toho, které telefony a [příjmení] karty byly u obžalovaných nalezeny v okamžiku jejich zadržení zasahujícími policisty. Ona sama se zadržení obžalovaných nezúčastnila. Proto pro ni byly významné protokoly o zadržení obžalovaných [příjmení], [obec] a [anonymizováno], ve kterých jsou přesně popsány věci, které měli obžalovaní při sobě, případně věci, které byly nalezeny ve vozidle, ve kterém byl zadržen obžalovaný [příjmení]. Vrchní soud v Praze pro úplnost zmíněné protokoly včetně protokolu o ohledání vozidla znovu ve veřejném zasedání důkazně provedl, abych v jejich kontextu mohl posoudit věrohodnost vysvětlení svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Vrchní soud v Praze dospěl k závěru, že svědkyní podané vysvětlení jako logické a odpovídá provedeným listinným důkazům. Námitku obhajoby, že [příjmení] karty nalezené ve vozidle nutně nemusely patřit obžalovanému [příjmení], který vozidlo řídil a k jehož jménu jsou ve vyhodnocení telekomunikačního styku přiřazeny, zejména pokud tento obžalovaný nehovoří anglicky a právě z těchto [příjmení] karet byl prováděn telefonický kontakt do Austrálie a USA, Vrchní soud v Praze odmítl jako nedůvodnou. Zmíněné schéma telekomunikačního styku totiž nezastírá skutečnost, že některé [příjmení] karty a telefony byly nalezeny ve vozidle a ne přímo u obžalovaných. Pořízené vyhodnocení telekomunikačního styku a k němu náležející písemný materiál jasně rozlišuje, které telefonní přístroje a [příjmení] karty byly nalezeny při prohlídce auta řízeného obžalovaným [příjmení], a které měli obžalovaní při sobě v okamžiku zadržení. U těch telefonních přístrojů a [příjmení] karet, které měli jednotliví obžalovaní při sobě, se lze logicky domnívat, že je také osobně užívali. U těch, které byly nalezeny volně ve vozidle, nepochybně stejný závěr s potřebnou mírou jistoty učinit nelze, ovšem i tak mají informace ohledně uskutečněného telekomunikačního styku z těchto telefonních přístrojů a [příjmení] karet svou vypovídající hodnotu a soud prvního stupně k nim správně přihlédl. Prokazují totiž, že i prostřednictvím těchto karet a telefonních přístrojů se uskutečňoval telekomunikační styk s dalšími osobami v Austrálii a USA v době, kdy v [obec] obžalovaní instalovali nelegální skimmingové zařízení na bankomaty. Pakliže data tímto skimmingem získaná byla vzápětí použita k výrobě padělků platebních karet, které byly obratem použity v USA a Austrálii k výběrům z bankomatů, jde o nepřímý důkaz, že obžalovaní nejednali osamoceně, nýbrž ve spojení s dalšími osobami. V případě spolupachatelství není pro posouzení viny rozhodující, kdo ze spolupachatelů telekomunikační styk uskutečnil. Konkrétní obsah telekomunikačního styku znám není, takže není objasněno ani to, jakým jazykem obžalovaní komunikovali s osobami v USA a Austrálii. Neznalost anglického jazyka proto nemůže nijak věrohodnost důkazu o uskutečněném telekomunikačním styku zpochybnit.

Vyjma výsledků svědků Vrchní soud v Praze dokazování doplnil zprávami o chování obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [anonymizováno] v průběhu vazby, které si vyžádal z vazební věznice a z nichž je patrné, že jmenovaní obžalovaní režim vazby řádně respektují. Další listinné důkazy, které Vrchní soud v Praze provedl, byly zprávy předložené obhájcem [příjmení], jež potvrzují, že matka obžalovaného [příjmení] je vážně nemocná a vyžaduje stálou péči, a také to, že obžalovaný [příjmení] má v Bulharsku pevné rodinné zázemí a jeho trestní stíhání a pobyt ve vazbě se negativně dotýká nejen jeho samotného, ale i jemu blízkých osob. Vrchní soud v Praze přečetl i vyjádření poškozených bankovních ústavů ohledně toho, že neobdržely žádné plnění z pojistných smluv za neoprávněně vybrané finanční prostředky padělanými platebními kartami z účtu svých klientů, protože na takto vzniklou škodu se pojištění nevztahuje.

Po provedeném přezkumu a doplněném dokazování Vrchní soud v Praze shledal, že všechna podaná odvolání jsou důvodná, ovšem nikoli v celém rozsahu uplatněných námitek. Z procesních námitek Vrchní soud v Praze akceptoval, jak bylo shora nastíněno, námitky vůči procesní použitelnosti některých úředních záznamů. Se zbývajícimi procesními námitkami se neztotožnil a názor prezentovaný odvolateli, že soud prvního stupně záměrně porušil práva obžalovaných na spravedlivý proces, shledal neopodstatněným. Vrchní soud v Praze neakceptoval ani námitky zpochybňující skutková zjištění soudu prvního stupně a naopak skutková zjištění shledal správnými, řádně odůvodněnými a pro rozhodnutí ve věci dostačujícími. Vrchní soud v Praze odmítl námitky odvolatelů proti výrokům o náhradě škody. Jako opodstatněné Vrchní soud v Praze naopak posoudil námitky vůči právnímu posouzení skutku, respektive tu část z nich, která brojila proti posouzení jednání obžalovaných jako jednání členů organizované skupiny působící ve více státech. Zbylé právní námitky odvolatelů Vrchní soud v Praze neakceptoval.

Vrchní soud v Praze odmítl odvolací námitku obžalovaného [příjmení] o podjatosti senátu. Vrchní soud v Praze připomíná, že okolnosti zakládající podjatost soudce a vylučující ho z provádění úkonů trestního řízení jsou upraveny v § 30 tr. řádu. V posuzované trestní věci byla, jak je zřejmé z obsahu odvolání, vznesena námitka podjatosti předsedkyně senátu JUDr. [jméno] [příjmení] a soudců přisídících výlučně s ohledem na to, jak postupovali při provádění důkazů, dále pro způsob vyhlášení napadeného rozsudku, pro obsah jeho písemného vyhotovení a pro neochotu předsedkyně senátu opravit protokol z hlavního líčení. Žádná z těchto výtek, ve kterých odvolatel spatřuje podjatost senátu soudu prvního stupně, však není takovou okolností, která by zakládala pochybnosti o nepodjatosti členů senátu. Podle § 30 odst. 1 tr. řádu je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činném v trestním řízení, nemůže nestranně rozhodovat. Tedy pro údajný osobní vztah k projednávané věci. Z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že k vyloučení soudce může dojít pouze pro poměr k projednávané věci (tím lze rozumět kupříkladu skutečnost, že projednávanou trestnou činností byl poškozen on sám či osoba jemu blízká, sám byl svědkem činu a pod.) nebo k osobám, jichž se úkon přímo týká, jakož i dalším osobám přímo v tomto ustanovení vyjmenovaným, ale nikoli pro úroveň jeho odborné způsobilosti a zvolené procesní postupy nebo způsob, jakým hodnotí důkazy či rozhoduje o námitkách vůči protokolu (srovnej R 23/1998).

Z díkce zákona a i ze samotné povahy problému podjatosti vyplývá, že projednávanou věcí je nutné rozumět skutek a všechny faktické okolnosti s ním související, přičemž poměr vyloučené osoby k věci musí mít zcela konkrétní podobu a osobní charakter, aby mohl být dostatečně pádným důvodem podmiňujícím vznik pochybnosti o schopnosti soudce přistupovat k věci objektivně. Odlišný právní názor předsedkyně senátu na projednávanou věc, její rozhodování o tom, jak budou provedeny některé důkazy, způsob, jakým vyhlásila rozsudek, a skutečnost, že nevyhověla námitkám obhajoby proti písemně vyhotovenému protokolu o hlavním líčení, ještě nevypovídá o jejím osobním poměru k projednávané věci ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 tr. řádu a nemůže být důvodem pro její vyloučení z vykonávání úkonů trestního řízení v posuzované trestní věci. Stejnou argumentaci je na místě použít i k osobám přisídících.

Pro úplnost Vrchní soud v Praze pokládá za nutné uvést, že v postupu soudu prvního stupně i v řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, nezjistil žádné zásadní pochybení, které by znamenalo porušení práv obžalovaných na spravedlivý proces a mělo za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci současně s právem na obhajobu, a které by mohlo negativně ovlivnit správnost a zákonnost přezkoumávaných výroků. K jednotlivým procesním námitkám, z nichž některé měly být projevem podjatosti senátu vůči obžalovanému [příjmení], Vrchní soud v Praze uvádí následující.

Nejprve k námitce, že v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] [příjmení] bylo řízení vedeno proti uprchlému účelově, aby bylo možné dovést organizovanou skupinu pachatelů. Vrchní soud

v Praze připomíná, že podle § 302 tr. řádu a následujících lze výjimečně vést řízení i v nepřítomnosti obviněného, a to dokonce i v situaci, že nebyl vyslechnut v žádném stádiu řízení a dokonce mu ani nebylo osobně sděleno obvinění. Jde o případy, kdy se prokáže, že podezřelý se trestnímu stíhání vyhýbá tím, že uprchnul z České republiky nebo tím, že se skrývá na neznámém místě. V posuzované věci bylo s negativním výsledkem pátráno po [jméno] [příjmení] [příjmení] několik měsíců, než orgány činné v trestním řízení rozhodly o tom, že bude stíhán jako uprchlý. K zahájení úkonů trestního řízení došlo v dubnu 2010. Již tehdy, jak je zřejmé ze spisu, byl [jméno] [příjmení] [jméno] podezřelý z toho, že je jedním ze spolupachatelů skutků, pro které se řízení vedlo, protože záznamy kamerového systému z napadeného bankomatu [právnícká osoba], na Malostranském náměstí [číslo] vypovídaly o tom, že spolu se zatčenými obžalovanými se na instalaci skimmovacího zařízení podílel další muž, a z opatřených listinných důkazů vyplývalo, že v rozhodnou dobu se pohyboval na území ČR ve společnosti zadržených obžalovaných právě [jméno] [příjmení] [jméno]. Usnesení o zahájení trestního stíhání [jméno] [příjmení] [příjmení] bylo ustanovenému obhájci doručeno dne [datum], tedy poté, co byla cestou právní pomoci vyžádána fotografie [jméno] [příjmení] [příjmení], která byla porovnána s obstaranými videozáznamy a porovnáním bylo zjištěno, že jde s vysokou mírou pravděpodobnosti o stejnou osobu. V době sdělení obvinění byl zmapován pohyb [jméno] [příjmení] [příjmení] v rozhodnou dobu natolik, že bylo jasné, že z Bulharské republiky vycestoval dne [datum] společně s obžalovaným [příjmení] [příjmení] [příjmení] v osobním motorovém vozidle a poté pobýval na území České republiky, kde byl ubytován na stejném místě jako zbylí obžalovaní. K rozhodnutí o vedení řízení proti uprchlému policejní orgány přistoupily navíc až v okamžiku, kdy bylo ze zpráv Interpolu zjištěno, že se [jméno] [příjmení] [jméno] skrývá na neznámém místě, nevrátil se do evidovaného bydliště v Bulharsku ani do evidovaného bydliště v USA, a také to, že je po něm v USA pátráno v souvislosti s nelegálním skimmingem. Popsané okolnosti nepochybně dostatečně odůvodnily zahájení řízení proti uprchlému, protože vzniklo důvodné podezření, že [jméno] [příjmení] [jméno] je spolupachatelem trestných činů a současně byla vyvrácena možnost, že jen vycestoval z České republiky a vrátil se do místa svého bydliště. Nemůže proto obstát námitka, že jediným důvodem pro dodatečné stíhání [příjmení] byla snaha policejních orgánů obhájit právní kvalifikaci skutků jako trestných činů spáchaných členy organizované skupiny. Ostatně pro tuto právní kvalifikaci nebylo nutné rozšiřovat počet obviněných osob nad tři, jelikož trestní zákon nikde neuvádí, že organizovanou skupinu musí tvořit více než tři lidé, a judikatura při definici pojmu organizovaná skupina hovoří toliko o více osobách. Navíc není nutné pro použití takové právní kvalifikace přesně ztotožnit celou organizovanou skupinu, rozhodující je, že skutková zjištění vypovídají o tom, že trestný čin byl spáchán sdružením více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jeho jednotlivé členy a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny škodlivé dopady pro společnost.

Další procesní námitka společně uplatněná všemi odvolateli směřovala proti tomu, jakým způsobem soud prvního stupně provedl důkaz promítnutím videozáznamu z napadeného bankomatu [právnícká osoba], který zachycuje osoby instalující a deinstalující nelegální skimmovací zařízení. Vrchní soud v Praze se současně zabýval i další odvolací námitkou obžalovaného [příjmení], že videozáznamy pořízené kamerovým systémem napadených bankomatů jsou nezákonné, protože poškozené banky nesplnily povinnosti, které mají v souvislosti se zpracováním citlivých osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Vrchní soud v Praze obě námitky odmítnul jako nedůvodné. Ustanovení § 203 tr. řádu stanoví, že hlavní líčení řídí a dokazování v něm provádí předseda senátu, přičemž provedením jednotlivého důkazu může pověřit státního zástupce. Je to důsledek obecné povinnosti státního zástupce dokazovat vinu. V posuzovaném případě jedním z nosných důkazů o vině obžalovaných jsou videozáznamy z napadených bankomatů. Z přípisu předsedkyně senátu na čl. 1218 je zřejmé, že již při nařizování hlavního líčení dne [datum] dala pokyn ve věci intervenující státní zástupkyni Městského státního zastupitelství v [obec], aby zajistila technické provedení tohoto důkazu

v jednací síni prostřednictvím policejního technika či jiného specialisty. Následně v hlavním líčení konaném dne [datum] byl důkaz videozáznamem z napadeného bankomatu [právníká osoba], v jednací síni proveden za součinnosti vrchní komisařky kpt. Bc. [jméno] [příjmení]. Zmíněnému procesnímu postupu nelze nic vytknout. Skutečnost, že policistka seděla při promítání důkazu v křesle jednoho z přísedících, rozhodně nemá vliv na procesní použitelnost předmětného důkazu a není žádným zásahem do práv obžalovaných. Zasedací pořádek v jednací síni je upraven Instrukcí Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001 – Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění instrukcí pozdějších. Podle § 41 odst. 5 citované instrukce předseda senátu může v závislosti na prostorových možnostech jednací síně a charakteru projednávané trestní věci stanovit odchýlný zasedací pořádek, než je obvyklé. Jestliže důvodem pro změnu zasedacího pořádku byla snaha technicky zajistit provedení důležitého důkazu, šlo o postup v souladu s citovanou směrnicí. Pro úplnost je nutné poznamenat, že i v případě, kdy by došlo k porušení vnitřního a kancelářského řádu změnou zasedacího pořádku při promítání důkazu, nebo by byla jiným způsobem porušena důstojnost soudního jednání, nemělo by to vliv na důkazní moc předmětného důkazu, protože ta je určována jeho závažností, zákonností a pravdivostí, a nikoli osobou důkaz technicky provádějící.

K související námitce týkající se údajné nezákonnosti obstaraných videozáznamů z napadených bankomatů Vrchní soud v Praze připomíná, že podle § 89 odst. 2 a 3 tr. řádu může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, přičemž v trestním řízení nelze použít jen ty důkazy, které byly získány nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení. Předmětné videozáznamy získaly orgány činné v přípravném řízení od poškozených [právníká osoba], a [právníká osoba] Svědci [příjmení], [příjmení], [příjmení], bezpečnostní specialisté, jejichž výpovědi soud prvního stupně v hlavním líčení přečetl se souhlasem obžalovaných a státního zástupce, jednoznačně vyloučili možnost jakékoli dodatečného zásahu do kamerových záznamů a shodně potvrdili, že tyto záznamy jsou zcela spolehlivým zdrojem informací. Z tohoto pohledu tedy nelze o pravdivosti důkazů pochybovat. K námitce jejich údajné nezákonného pořízení a uchování poškozenými bankami Vrchní soud v Praze připomíná rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 6. 3. 2000 sp. zn. 7 Tz 116/2000, v němž se zdůrazňuje, že otázka, zda použití uvažovaných technických prostředků, zařízení a jejich souborů pro potřeby trestního stíhání je či není slučitelné s ústavně garantovanými právy a svobodami občanů, není vázána na utajený způsob použití a shromažďování dat, nýbrž na to, zda tím bylo zasaženo nějaké ústavně garantované právo nebo nějaká ústavně garantovaná svoboda občana. Jinými slovy řečeno, neústavnost použití některých důkazů nemůže být vyvozována pouze z toho, jak byly obstarány, pokud zároveň nebyla splněna ta podmínka, podle které je nutné, aby šlo o zásah do ústavních práv občana. V posuzovaném případě rozhodně nebyla nijak narušena osobní sféra obžalovaných, která je předmětem ochrany podle Listiny základních práv a svobod a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, tím, že provozovatelé bankomatu, poškozená [právníká osoba], a [právníká osoba], v zájmu ochrany zájmů svých klientů pořídily obrazové záznamy kamerou instalovanou na bankomatech umístěných na veřejně přístupných místech a tyto záznamy posléze předaly orgánům činným v trestním řízení v souvislosti s podezřením ze spáchání zvláště závažného zločinu padělání a pozměňování platebních prostředků. Odvolatelem namítané údajné nesplnění oznamovací povinnosti ze strany poškozených bank vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů o zpracování osobních dat nemá vliv na použitelnost pořízených videozáznamů pro potřeby trestního stíhání a nemůže samo o sobě být považováno za důvod, pro který by bylo nutné z okruhu použitelných důkazů vyloučit poznatky získané z předmětných videozáznamů. Z pohledu potřeb trestního řízení je rozhodující skutečnost, že zpracování předaných videozáznamů bylo korektní a přiměřené svému účelu, tedy snaze chránit oprávněné zájmy klientů bank, nainstalovaná kamera nezasahovala nadměrně do soukromí snímaných osob, snímaná data nebyla starší několika dnů, sledovaného účelu nešlo dosáhnout jinak a obrazové záznamy byly jištěny před neoprávněným zneužitím.

Nad rámec shora uvedené argumentace, proč soud prvního stupně nepochybil, když provedl důkaz videozáznamy z napadených bankomatů, pokládá Vrchní soud v Praze za vhodné ještě uvést, že cílem právní úpravy obsažené v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, na který odvolatel poukázal, je naplnit právo každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí a uvést práva a povinnosti při zpracování osobních údajů do souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 95/46, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Postup poškozených bank, které v daném případě zaznamenaly v čase a místě vzhled osob, které použily bankomat nebo s ním nějak manipulovaly, není rozhodně v rozporu s citovanou směrnicí z pohledu účelu a způsobu zpracování dat.

V návaznosti na odmítnutí odvolací námitky ohledně důkazů videozáznamem z napadených bankomatů se Vrchní soud v Praze zabíral výtkou směřující proti důkazu záznamem údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu mezi obžalovanými navzájem a s dalšími osobami působícími v Austrálii a USA, kde došlo k udání padělaných platebních karet. I tuto námitku Vrchní soud v Praze shledal nedůvodnou. V projednávané věci byly záznamy, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství, obstarány policejními orgány zákonně podle § 88 a tr. řádu a plně v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. PL. ÚS 24/10, na který obhájce obžalovaného [příjmení] odkázal. Zmíněným nálezem Ústavní soud řešil otázku omezení možnosti použití údajů uchovávaných mobilními operátory jen pro účely trestních řízení vedených pro zvlášť závažné trestné činy a jen pro případ, že nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak. Obě tyto podmínky byly v posuzovaném případě splněny, protože řízení bylo vedeno pro zvlášť závažný zločin a nebylo jinak možné zjistit, zda byli obžalovaní v rozhodné době v telefonickém kontaktu mezi sebou a osobami působícími v místech, kde došlo k použití padělaných platebních karet. Legálně a důvodně získané údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu od jednotlivých operátorů byly v přípravném řízení policejními orgány zpracovány do nákresu graficky zachycujícího vzájemné telekomunikační styky mezi jednotlivými telefonními čísly, kterých se vyžádané údaje týkaly, a další telekomunikační styk z těchto čísel do USA a Austrálie nebo Bulharska. Schéma bylo zpracováno jasným, přehledným a ověřitelným způsobem. Soud prvního stupně z těchto údajů vyšel a hodnotil je v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu. Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že soud prvního stupně vzal za prokázané, že z těchto telefonů a [příjmení] karet bylo komunikováno s účastnickými čísly v USA a Austrálii. Ke způsobu, jak zpracovatelé dat o uskutečněném telekomunikačním provozu přiřadili k jednotlivým obžalovaným telefonní přístroje a [příjmení] karty, Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání vyslechl svědkyni [příjmení] [jméno] [příjmení] a pro stručnost odkazuje na shora popsané vyhodnocení její svědecké výpovědi a závěry, které z ní vyvodil a které se shodují se závěry soudu prvního stupně.

Další procesní námitka, kterou shodně uplatnili všichni odvolatelé, směřovala proti tomu, že soud prvního stupně přečetl jako důkaz úřední záznamy policistů. Tuto námitku Vrchní soud v Praze shledal částečně důvodnou, jak bylo již shora uvedeno. [jméno] tam, kde z úředních záznamů vyplývalo pouze to, že policie provedla určitý úkon v rámci svých pravomocí, ostatně v těchto případech byl zpravidla následně o tomto úkonu sepsán i protokol podle § 55 a § 56 tr. řádu, se všemi trestním řádem vyžadovanými formálními náležitostmi (kupř. protokoly o zadržení obžalovaných, o ohledání místa činu a pod.), nýbrž tam, kde úřední záznamy svým obsahem suplovaly svědeckou výpověď. K zjišťování skutečnosti významné pro rozhodnutí v trestním řízení totiž nelze použít jako důkaz před soudem úřední záznam orgánu činného v trestním řízení o odpovědi na dotaz učiněný u jiné osoby. Takovou skutečnost je třeba zjišťovat přímo (obdobně srovnej R 52/1994). Jak již bylo shora podrobně vysvětleno, Vrchní soud v Praze zjištěné pochybení napravil tím, že ve veřejném zasedání vyslechl svědky [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a výpovědi těchto svědků vyhodnotil samostatně i v kontextu dalších důkazů, na které odkázal soud prvního stupně v napadeném rozsudku. Prověrkou důkazů a způsobu jejich hodnocení soudem prvního stupně s přihlédnutím k výsledkům doplněného dokazování ve

veřejném zasedání Vrchní soud v Praze zjistil, že skutkové závěry soudu prvního stupně jsou správné a zcela odůvodněné.

Správnost skutkových závěrů soudu prvního stupně nezpochybňuje ani neurčitý závěr znaleckého posudku z odvětví antropologie, kterým argumentovali odvolatelé. Soud prvního stupně zcela správně a logicky poukázal na skutečnost, že znalkyně stavěla své závěry pouze na porovnání antropologických znaků osob zachycených na videozáznamu s fotografiemi obžalovaných a nepřihlížela, neboť ji to nedovoluje metodika, k tomu, co měly osoby na sobě a jaké předměty měly při sobě. Soud prvního stupně ovšem ve svém hodnocení žádnou metodikou omezen nebyl, naopak byl podle § 2 odst. 6 tr. řádu povinen důkazy hodnotit ve všech jejich souvislostech. Přihlédl-li soud prvního stupně nejen ke kamerovým záznamům z místa činu, ale i k tomu, že oblečení, kšiltovka, peněženky i boty na nich zachycené jsou typově stejné jako oblečení, kšiltovka, peněženky a boty obžalovaných, a že další důkazy prokazují pohyb obžalovaných na místě činu v rozhodnou dobu (udělené blokové pokuty [anonymizováno] a [příjmení], záznam o kontrole obžalovaných [příjmení] a [příjmení] policejní hlídkou dne [datum], zadržení obžalovaných [příjmení] a [obec] dne [datum] ve snaze o útěk poblíž místa činu a další), postupoval správně a v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Vzhledem k množství a kvalitě důkazů svědčících o vině obžalovaných (kamerové záznamy, výpověď svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], zadržení pachatelů v rozhodné době blízko místa činu, věci nalezené ve vozidle při zatčení obžalovaného [příjmení] a řada dalších, které soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku zmiňuje) je úvaha soudu prvního stupně na čl. 29 až 30, proč nemá důvodné pochybnosti o tom, že právě obžalovaní [příjmení], [příjmení], [obec] a [anonymizováno] jsou osobami zachycenými na videozáznamech napadených bankomatů v okamžiku instalování a deinstalování nelegálního skimmovacího zařízení, i přesto, že znalkyně z odvětví antropologie stejný závěr ne učinila, je přesvědčivá a logická a Vrchní soud v Praze na ni bez výhrad odkazuje. Námitka obžalovaného [příjmení], že na skimmovacím zařízení nebyly nalezeny daktyloskopické nebo biologické stopy obžalovaných, je irelevantní, protože závěr předmětných odborných vyjádření obžalované nevylučuje jako pachatele, jen říká, že na skimmovacím zařízení nebyly nalezeny žádné použitelné stopy.

Obžalovaný [příjmení] vznesl námitky i vůči usnesení o sdělení obvinění. Ani ty Vrchní soud v Praze neakceptoval. Všem obžalovaným bylo řádně sděleno obvinění ze všech útoků, které jsou jim kladeny za vinu. U obžalovaného [příjmení] tomu nebylo jinak. Z obsahu usnesení o sdělení obvinění na čl. 1, čl. 43 a čl. 70 je jasné patrné, jaký skutek měl [příjmení] spáchat, jak je tento skutek právně posouzen a jaké důvody orgány činné v trestním řízení k zahájení jeho trestního stíhání vedly, takže se mohl účinně obvinění bránit, což ostatně také učinil. Námitka odvolatele, že nejprve byl stíhán za účastenství na trestných činech a teprve posléze jako jejich spolupachatel, nemůže obstát, protože trestní stíhání se vede pro skutek a nikoli pro jeho právní kvalifikaci. Ta se může v průběhu trestního stíhání měnit v návaznosti na obstarané důkazy a právní úvahy orgánů činných v dané fázi trestního stíhání. Zákonost zahájení trestního stíhání nelze zpochybňovat ani tím, že v popisu skutku je zahrnuto i jednání dalších osob odlišných od osoby stíhané. Takový postup je nejen obvyklý, v případě, že jde o trestný čin, jehož se měl obviněný dopustit společně s dalšími pachateli, případně formou účastenství na něm, ale i nutný, neboť jen tak lze vyjádřit skutečnost, že obviněný trestný čin nespáchal sám. Důvodem pro zpochybnění zákonného postupu orgánů činných v trestním řízení není ani to, že pro útok pod bodem IV. 1 byl nejprve stíhán obžalovaný [příjmení] sám a až posléze bylo pro tento útok sděleno obvinění i [příjmení] [příjmení] [příjmení]. Spravedlivý proces by byl porušen jen tehdy, pokud by byl obžalovaný [příjmení] postaven před soud a odsouzen za útok, pro který nebyl vůbec obviněn. Taktomu v posuzované věci nebylo.

Poslední procesní námitkou, kterou se Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání zabýval, byla námitka proti tomu, že písemné vyhotovení rozsudku se neshoduje se zněním, v jakém byl vyhlášen, a že soud prvního stupně svým postupem poté, co odmítl vyhovět žádosti obhájce obžalovaného [příjmení] o opravu písemného vyhotovení rozsudku a protokolu o hlavním líčení,

který znění vyhlášeného rozsudku obsahuje, zásadním způsobem porušil práva obžalovaných na spravedlivý proces. Obhájce obžalovaného [příjmení] ve veřejném zasedání Vrchnímu soudu v Praze v souvislosti s touto námitkou předložil opis napadeného rozsudku s vyznačenými pasážemi, které se liší od vyhlášeného znění napadeného rozsudku. Vrchní soud v Praze si přehrál zvukový záznam z hlavního líčení a v souladu s oprávněním mu daným podle § 58 odst. 4 tr. řádu otevřel protokol o hlasování senátu soudu prvního stupně o rozsudku. Vrchní soud v Praze zjistil, že výrok rozsudku, který byl senátem přijat, přesně odpovídá výroku písemně vyhotoveného rozsudku soudu prvního stupně a byl vyhlášen v obsahově shodné podobě, pouze s tím rozdílem, že předsedkyně senátu při čtení dílčích útoků týkajících se udání padělaných platebních karet v USA a Austrálii a čtení dílčích útoků pod body II. 3 a IV. 2 a 3 znění těchto útoků nepřčetla doslovně, nýbrž odkazem na dříve vyhlášený stejný popis předcházejícího útoku, případně popis útoku parafrázovala s odkazem na dříve přečtený útok spáchaný stejným způsobem a týmž padělkem platební karty. Žádný z dílčích útoků předsedkyně senátu neopomněla vyhlásit. Vyjma toho Vrchní soud v Praze zjistil drobné rozdíly mezi vyhlášeným rozsudkem a jeho písemným zněním, které spočívaly ve vypuštění údajů nemajících dopad na obsah prezentovaných skutkových zjištění, použitou právní kvalifikaci, druh a výši uložených trestů, ani obsah dalších výroků, protože se týkaly místa narození, státní příslušnosti, zaměstnání, místa bydliště a místa aktuálního pobytu obžalovaných, a dále toho, že obžalovaní byli v té části právní věty, která následuje po uvedení jejich identifikačních údajů, označováni jen příjmením, u poškozených obchodních společností nebyla uvedena jejich forma, tedy údaj o tom, že jde o akciové společnosti, a zabraný notebook nebyl identifikován podle výrobního čísla a nebylo přečteno příslušenství k němu náležející, jehož se zabránění rovněž týká. Z uvedeného vyplývá, že zjištěné nesrovnalosti nemají přímý dopad na označení identity obžalovaných, na obsahovou správnost napadených výroků o vině, trestu a náhradě škody, ani nezpůsobují zmatečnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, nýbrž je lze označit za formulační zkratku opakujícího se popisu skutkových zjištění při vyhlášení rozsudku v té části, kdy předsedkyně senátu vyhlášovala desítky dílčích útoků, které na sebe navazují, jsou doslovně shodné co do provedení, místa spáchání, označení napadených bankomatů, použitých padělků a liší se zpravidla jen v čase spáchání. Vrchní soud v Praze konstatuje, že postupem předsedkyně senátu při vyhlášení napadeného rozsudku nebylo porušeno právo obžalovaných na spravedlivý proces a nesoulad mezi písemným vyhotovením a vyhlášením napadeného rozsudku není takového charakteru, aby Vrchní soud v Praze musel bez dalšího napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. V posuzované věci nedošlo k tomu, že by vznikly pochybnosti o obsahu vyhlášeného rozsudku, jak tomu bylo v případě dovolání projednaného Nejvyšším soudem ČR ve věci pod sp. zn. 8 Tdo 111/2010, jehož usnesením ze dne [datum] obžalovaný [příjmení] v odvolání argumentoval.

Vrchní soud v Praze připomíná, že na nesoulad mezi vyhlášením rozsudku a jeho písemným vyhotovením trestní řád pamatuje opravou vyhotovení a opisu rozsudku podle ustanovení § 131 tr. řádu. V daném případě soud prvního stupně usnesení o opravě nevydal a Vrchní soud v Praze poté, co zjistil, že nesrovnalosti mezi vyhlášením a písemným vyhotovením rozsudku nejsou takové povahy, aby byl rozsudek nepřezkoumatelný, a současně zjistil, že vyjma této vytýkané vady trpí napadený rozsudek i zásadní vadou v právním posouzení skutku, pro kterou je stejně nutné ho zrušit, s ohledem na respektování zásady rychlosti a ekonomiky řízení nedal soudu prvního stupně pokyn k vydání opravného usnesení a napadený rozsudek zrušil sám. Po zrušení napadeného rozsudku Vrchní soud v Praze ve věci znovu rozhodl, vycházející ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, která shledal správnými a dostačujícími pro své rozhodnutí, které bylo limitováno zákazem reformace in peius.

Vrchní soud v Praze po prověření důkazů provedených v hlavním líčení a doplněných dokazováním ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že možnosti soudu prvního stupně objasnit skutek v celé jeho šíři a ve všech souvislostech byly omezeny tím, že v přípravném řízení nebyli ztotožnění ti, kteří data získaná obžalovanými použili k výrobě padělků a ty pak je použili

k hotovostním výběrům v USA a Austrálii. Tento nedostatek ale nemohl vést Vrchní soud v Praze k tomu, aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. Zjištění soudu prvního stupně týkající se průběhu skutkového děje, do něhož se aktivně obžalovaní zapojili, jsou totiž v zásadě správná a pro rozhodnutí o podané obžalobě dostačující. Bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že obžalovaní opakovaně instalovali nelegální skimmovací zařízení na dva bankomaty v [obec] s úmyslem získat pomocí tohoto zařízení data k bankovním platebním kartám, která potom předali předem dohodnutým způsobem, zřejmě prostřednictvím internetu, k dispozici dalším osobám, a ty s využitím těchto dat vyrobily padělky platebních karet a použily je k výběrům finanční hotovosti z bankomatů. Soud prvního stupně logicky a přesvědčivě rozebral důkazy, které obžalované z jednotlivých útoků usvědčují. Vrchní soud v Praze odkazuje pro stručnost na napadený rozsudek, se kterým se v části týkající se závěrů o skutkových zjištěních plně ztotožnil. Nad jeho rámec s ohledem na námitky odvolatelů, že oni sami žádné padělky nevyrobili ani neudali, a přesto popis skutku obsahuje i tyto skutečnosti, Vrchní soud v Praze připomíná, že v případě spolupachatelství spolupachatel odpovídá za trestný čin bez ohledu na to, že on sám svým jednáním naplnil jen některý ze znaků jeho skutkové podstaty, případně, že jeho jednání bylo jen článkem společného řetězce jednání, kterým k naplnění znaků konkrétního trestného činu došlo. Zákon nevyžaduje, aby činnost všech spolupachatelů byla rovnocenná, stačí, že více osob vědomě spolupůsobí k naplnění stejného cíle. V daném případě není proto rozhodující, kdo ze spolupachatelů získal data potřebná k výrobě padělků, kdo padělky fyzicky zhotovil a kdo je udal, rozhodné je, že společná činnost všech od prvopočátku, kdy došlo k instalaci nelegálního skimmovacího zařízení, směřovala k témuž výsledku, tedy k výrobě a udání padělaných platebních karet.

V další fázi přezkumu se Vrchní soud v Praze zabýval právní kvalifikací skutků a zjistil, že soud prvního stupně správně posoudil jednání obžalovaných jako pokračující trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v těch útocích, kde nebylo prokázáno vyhotovení padělků platebních karet, nýbrž jen sběr dat určených k jejich výrobě, v jednočinném souběhu v těch útocích, kde byly padělané platební karty použity k hotovostním výběrům, s trestným činem podvodu podle § 209 tr. zákoníku, dílem dokonaného a dílem v těch útocích, kde nedošlo k úspěšnému výběru hotovosti, nedokonaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Soud prvního stupně nepochybil tím, že obžalované učinil trestně odpovědnými i za tu část skutkového děje, kterého se dopustili společně s dalšími zatím nezotožněnými osobami působícími v USA a Austrálii, protože provedené důkazy jasně vypovídají o tom, že obžalovaní jednali po předchozí dohodě s nimi. Bez takové dohody by totiž nebylo možné v tak krátkém časovém úseku zužitkovat nelegálně získaná data k platebním kartám.

Městskému soudu v Praze je ale nutné vytknout, že neurčil, kterou ze dvou samostatných skutkových podstat trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 tr. zákoníku obžalovaní naplnili. Vrchní soud v Praze připomíná, že ustanovení § 234 odst. 3 tr. zákoníku upravuje dvě samostatné skutkové podstaty padělání a pozměnění platebního prostředku. V alinea 1 pachatel platební prostředek padělá nebo pozmění v úmyslu použít ho jako pravý nebo platný a trestný čin je dokonán již vyhotovením padělku nebo pozměněním platebního prostředku. V alinea 2 pachatel padělaný nebo pozměněný platební prostředek udá jako pravý nebo platný, a to aniž sám padělaný nebo pozměněný platební prostředek vytvořil nebo opatřil. Skutková zjištění jasně vypovídají o tom, že v posuzovaném případě všichni obžalovaní úmyslně společným jednáním s dalšími spolupachateli participovali na tom, že byly padělané bankovní platební karty identifikovatelné podle jména a čísla, které byly vydány [právníká osoba], nebo [právníká osoba], jako platební prostředek k provádění bezhotovostních plateb a hotovostních výběrů z konkrétních účtů, se záměrem následně je užít jako pravé. Dopustili se tak trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1 tr. zákoníku. Skutečnost, že některé z padělaných

bankovních platebních karet další osoby použily jako pravé, neznamená, že obžalovaní současně spáchali i trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 2 tr. zákoníku, protože šlo jen o realizaci předem pojatého úmyslu použít je jako pravé, který zde byl již v okamžiku, kdy k padělání došlo a je důvodem právní kvalifikace podle § 234 odst. 3 alinea 1 tr. zákoníku.

Vyjma výše popsaného pochybení zjistil Vrchní soud v Praze zásadnější chybu v právní kvalifikaci, která se týkala kvalifikovaných skutkových podstat sbíhajících se trestných činů. Vrchní soud v Praze akceptoval odvolací námitku obžalovaných, která směřovala proti právnímu posouzení skutků jako činů spáchaných členy organizované skupiny působící ve více státech, přestože se plně neztotožnil s argumentací obhajoby, která částečně zaměnila dva pojmy a to organizovanou skupinu ve smyslu § 234 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku nebo § 209 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku a organizovanou zločineckou skupinu podle § 129 tr. zákoníku. Vrchní soud v Praze připomíná, že pojem organizovaná skupina trestní zákon nedefinuje. Rozhodovací praxe soudů vymezila tento pojem jako sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny škodlivé dopady pro společnost. Skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i jen ojedinělý, jednorázový trestný čin. Vyžadováno není výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině, postačí, že se pachatel do skupiny fakticky včlenil a aktivně se na její činnosti podílel. Z pohledu toho, že organizovaná zločinecká skupina je v ustanovení § 129 tr. zákoníku definována jako společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, která je zaměřena na soustavné páčání úmyslné trestné činnosti, lze organizovanou skupinu vnímat jako kvalitativně podstatně vyšší formu trestné součinnosti než prosté spolupachatelství, která však nedosahuje propracovanosti a škodlivosti organizované zločinecké skupiny a jejímž obligatorním znakem není zaměření na setrvalé páčání trestné činnosti. Skutková zjištění soudu prvního stupně v posuzované věci (konkrétně jde o přesné rozdělení rolí, o způsob, jakým byla získána chráněná data, o rychlost, s jakou byla data odeslána dalším osobám, které obratem vyrobily padělky a udaly je, a konečně i o to, že k odčerpání peněz docházelo na jiném kontinentu, než kde byla data k platebním kartám nelegálně získána) vypovídají o tom, že trestná činnost obžalovaných nebyla nahodilá, nýbrž šlo o naplánované a sehrané jednání více osob s předem připravenými prostředky k obstarání dat k bankovním platebním kartám a s předem dohodnutým způsobem rychlého předání nelegálně získaných dat dalším osobám participujícím na trestné činnosti a působícím mimo území České republiky. Rovněž volba napadených bankomatů, které svým umístěním na frekventovaném místě v centru města jsou pro klienty důvěryhodné, což snižuje riziko odhalení nenápadného skimmovacího zařízení, a navíc jsou často používané, čímž se zvyšuje pravděpodobnost získání dat k většímu počtu platebních karet po dobu provozu skimmovacího zařízení, nepochybně byla předem pečlivě promyšlená a ukazuje na to, že obžalovaní se aktivně zapojili do dobře organizované mezinárodně působící skupiny zaměřené na skimming z bankomatů. Tyto skutečnosti svědčí pro správnost podezření, že všichni obžalovaní jednali jako členové organizované skupiny. Ovšem popis skutkového děje ve výroku napadeného rozsudku, který soud prvního stupně převzal z obžaloby, skutečnost, že obžalovaní vědomě jednali jako členové organizované skupiny, neodráží. Ani v odůvodnění napadeného rozsudku se soud prvního stupně nezmínil o tom, že vzájemná součinnost obžalovaných a dalších dosud neztotožněných osob na realizování trestné činnosti vykazuje vyšší míru plánovitosti jejího průběhu, že mezi nimi došlo k odpovídajícímu rozdělení a koordinaci úloh a že si obžalovaní tyto skutečnosti uvědomovali. Omezil se pouze na strohé konstatování, že obžalovaní jako členové organizované skupiny jednali a že organizovaná skupina působila ve více státech. Vzhledem k této skutečnosti při respektování zákazu reformace *in peius* nemohl Vrchní soud v Praze toliko z podnětu odvolání obžalovaných změnit popis skutkového děje v jejich neprospěch. Nesoulad skutkových zjištění popsaných ve výroku napadeného rozsudku a použité právní kvalifikace proto Vrchní soud v Praze odstranil tím, že právní kvalifikaci skutků obžalovaných zmínil a vypustil

jejich posouzení podle § 234 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a podle § 209 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. K výše popsaným okolnostem případu Vrchní soud v Praze přihlédl jen jako k přitěžující okolnosti při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalované, protože je na místě zpřísnit postih pachatele, škodlivost jeho jednání je zvyšována tím, že trestnou činnost spáchal v součinnosti s jinými osobami promyšleně a koordinovaně a s přesahem do jiného státu, než ve kterém došlo k nelegálnímu sběru dat k bankovním platebním kartám.

Vrchní soud v Praze k právní kvalifikaci dále uvádí, že zpřísnění postihu podle § 234 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a § 209 odst. 3 tr. zákoníku shledal správným a důvodným, protože obžalovaní, a to každý z nich, svým jednáním společně s dalšími, částečně doposud neztotožněnými, spolupachateli padělali platební prostředky ve značném rozsahu a podvodným udáním padělaných platebních prostředků způsobili na majetku poškozených bank škodu většího rozsahu. Značný rozsah trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 tr. zákoníku, který nelze odvozovat pouze z výše způsobené škody, jak se mylně odvolatelé domnívají, je dán tím, že obžalovaní instalovali skimmovací zařízení opakovaně a na bankomaty umístěné na frekventovaném místě, takže se jim podařilo nelegálně získat velké množství dat k bankovním platebním kartám, která posléze ve značném rozsahu předali dalším, zatím neztotožněným, spolupachatelům, jež je použili k výrobě více padělků platebních karet a ty udali v řádu desítek případů. Konkrétně obžalovaný [příjmení] společným jednáním s dalšími spolupachateli napadl bankomaty v sedmi případech, získal data k platebním kartám, která použil k výrobě nejméně čtyř padělků platebních karet, padělky udal ve 25 případech jako pravé, čímž způsobil nebo se pokusil způsobit škodu na cizím majetku v celkové výši 185.444 Kč, obžalovaný [příjmení] společným jednáním s dalšími spolupachateli napadl bankomaty ve čtyřech případech, získaná data použil k výrobě nejméně čtyř padělků platebních karet a ty udal ve 25 případech jako pravé, čímž způsobil nebo se pokusil způsobit na cizím majetku škodu v celkové výši 185.444 Kč, obžalovaný [příjmení] společným jednáním s dalšími spolupachateli napadl bankomaty čtyřikrát, získal tím data k platebním kartám která použil k výrobě nejméně deseti padělků platebních karet a ty udal v 55 případech jako pravé, čímž způsobil nebo se pokusil způsobit na cizím majetku škodu v celkové výši 285.019 Kč, obžalovaný [příjmení] společným jednáním s dalšími spolupachateli napadl bankomaty dvakrát, získal data k platebním kartám, která použil k výrobě nejméně dvanácti padělků platebních karet a ty udal v 78 případech jako pravé, čímž způsobil nebo se pokusil způsobit na cizím majetku škodu v celkové výši 453.108 Kč [obec] větší škody činí podle § 138 tr. zákoníku 50.000 Kč. K oběma zmíněným okolnostem podmiňujícím v posuzovaném případě použití vyšší trestní sazby se přitom přihlédně i tehdy, zavinil-li je pachatel pouze z nedbalosti. U všech obžalovaných zákonem požadovaná forma zavinění byla nepochybně naplněna, protože obžalovaní nelegálním skimmovacím zařízením získali velké množství dat k výrobě padělků platebních karet a ta dali vědomě a bez omezení k dispozici dalším spolupachatelům, takže ačkoli nebylo prokázáno, že měli přesný přehled o vyrobených padělcích a jejich udání, jsou za ně jako spolupachatelé trestně odpovědní. Vrchní soud v Praze odmítnul tvrzení odvolatele [příjmení], že z popisu skutku ve výroku napadeného rozsudku nevyplývá, že jednal po předchozí dohodě s dalšími osobami, které padělky vyrobily a udaly. Naopak právě tato skutková zjištění z popisu skutku jednoznačně vyplývají.

Pro úplnost Vrchní soud v Praze k právní kvalifikaci pokládá za nutné s ohledem na uplatněné odvolací námitky obžalovaného [příjmení] dodat, že původně zvolená právní kvalifikace skutku jako pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k trestnému činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 tr. zákoníku nemohla obstát s ohledem na to, jaká jsou prokázána skutková zjištění. Obžalovaným nebylo prokázáno jen to, že opatřili nelegální skimmovací zařízení, nýbrž jim bylo s potřebnou mírou jistoty prokázáno, že vedeni úmyslem společně s dalšími osobami vyrobit padělky platebních karet a udat je jako pravé takové zařízení přímo nainstalovali na bankomaty a s jeho pomocí získali data bankovních platebních karet nutná k výrobě padělků. Vrchní soud v Praze odmítl i poslední právní námitku obžalovaného

[příjmení], která směřovala proti tomu, že útoky pod bodem IV. nebyly posouzeny jen jako příprava podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, nýbrž jako pokus podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku Vrchní soud v Praze připomíná, že příprava nevykazuje ještě povahu jednání, které charakterizuje skutkovou podstatu trestného činu a vyvolává jen zatím vzdálené nebezpečí, že nastane škodlivý následek. Tím se liší od pokusu trestného činu, při němž pachatelovo jednání pokročilo dále a bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu. Jednání obžalovaného [příjmení] v útocih pod bodem IV. nepochybně směřovalo bezprostředně k vyrobení padělaných platebních karet, protože ve všech třech případech bylo skimmovací zařízení na bankomat úspěšně instalováno, bylo funkční a obžalovaní jeho prostřednictvím získali data k bankovním platebním kartám osob, které bankomat v rozhodnou dobu použily.

V další fázi přezkumu se Vrchní soud v Praze zabýval výrokem o trestech. Všichni obžalovaní shodně namítli nepřiměřenou přísnost trestů odnětí svobody, které jim byly uloženy. Vrchní soud v Praze zjistil, že soud prvního stupně uložený úhrnný trest odnětí svobody ve výměře devíti let v odůvodnění napadeného rozsudku nijak nevysvětlil. Zabýval se jen tím, proč všem obžalovaným vyměřil stejné tresty a proč jim uložil trest vyhoštění. Vrchní soud v Praze proto poté, co dospěl ke shora uvedenému závěru o nesouladu skutkových zjištění popsanych ve výroku o vině a použité právní kvalifikaci, který ho vedl k rozhodnutí zrušit napadený rozsudek a znovu o vině obžalovaných rozhodnout, sám zvážil z hledisek obecných zásad pro ukládání trestů podle § 38 a § 39 tr. zákoníku jaký druh trestu a v jaké výměře je přiměřený povaze a závažnosti posuzovaných trestných činů a poměrům obžalovaných, jsa obdobně jako při úvahách o právní kvalifikaci vázán zákazem reformace in peius. Vrchní soud v Praze skutky obžalovaných posoudil jako zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, na který zákon podle hledisek daných ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku pamatuje úhrnným trestem odnětí svobody ukládaným v sazbě od pěti do deseti let. Vrchní soud v Praze se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že je na místě vyměřit všem obžalovaným trest stejného druhu a výměry, protože škodlivost jejich jednání je zcela srovnatelná a polehčují a přitěžují jim stejné okolnosti. Rozsah trestné činnosti všech obžalovaných je i přes odlišnou výši fakticky způsobené škody v podstatě stejný a všem shodně přitěžuje promyšlený způsob spáchání, ziskuchtivý motiv a to, že spáchali dva trestné činy. Žádnému z obžalovaných nepolehčuje přístup k trestnímu stíhání, nikomu z nich nepolehčuje doznání ani spolupráce s orgány činnými v trestním řízení. Na druhou stranu všem polehčuje předchozí bezúhonný život. V České republice nebyl nikdo z nich zatím soudně trestán a negativní poznatky k některým z nich ohledně předchozích odsouzení v domovském státě vyplývají jen ze zprávy Interpolu, kterou se soudu prvního stupně nepodařilo nijak upřesnit a ověřit. Vrchní soud v Praze s ohledem na popsání zjištění uložil všem obžalovaným podle § 234 odst. 4 za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody na šest a půl roku. Pro jeho výkon obžalované zařadil podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, protože neshledal důvod pro jejich zařazení do jiného typu věznice. Výměru úhrnného trestu odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby Vrchní soud v Praze zvolil mimo jiné i proto, že vedle tohoto hlavního trestu obžalovaným uložil ve snaze účelně ochránit bezpečnost majetku lidí v České republice podle § 80 odst. 1,2 tr. zákoníku trest vyhoštění na dobu neurčitou. Uložení tohoto trestu nevylučuje žádná z okolností uvedených v § 80 odst. 3 tr. zákoníku.

Vrchní soud v Praze se z podnětu odvolání obžalovaných zaměřil také na přezkoumání adhezního řízení a jeho výsledku. Vrchní soud v Praze zjistil, že odvolací námitka, že obžalovaní jsou zavázáni k náhradě škody, která již byla poškozeným bankám zaplacená pojišťovnami, není důvodná. Oba poškození, [právnícká osoba], a [právnícká osoba], potvrdily, že pojistné smlouvy, které mají uzavřeny, se nevztahují na škodu způsobenou paděláním platebních karet. Městský soud v Praze proto nepochybil, když obžalované v návaznosti na skutková zjištění zavázal k náhradě škody, kterou úmyslnou trestnou činností způsobili, a to ve výši, která byla bez pochybností prokázána.

Vzhledem k tomu, že [právníká osoba], nárokovala částku vyšší, než která je součástí skutkových zjištění, byla důvodně podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Posledním přezkoumávaným výrokem napadeného rozsudku byl výrok o ochranném opatření zabránění věci podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, které obžalovaní použili ke spáchání trestné činnosti a u nichž nebylo prokázáno, že jsou vlastnictvím některého z obžalovaných, takže nepřipadal do úvahy trest propadnutí věci. Výrok o zabránění věci Vrchní soud v Praze shledal bez vady, protože charakter těchto věcí svědčí pro správnost závěru soudu prvního stupně, že jejich nezabráním by byla ohrožena bezpečnost majetku a hrozilo by nebezpečí, že mohou být opětovně použity ke spáchání trestné činnosti.

Vycházejí ze všech výše popsaných zjištění a úvah Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání všech obžalovaných podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu znovu při vázanosti skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, jejichž popis pouze upřesnil a odstranil v něm některé nepřesnosti, rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení opisu jeho písemného vyhotovení. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b tr. řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f tr. řádu.

Praha 7. prosince 2011

JUDr. Pavla Augustinová
předsedkyně senátu